

[Anna Westergaard.]

jeg saa maa sige desværre, ikke er værre end saa mange andre, der forelægges for os.

Det, jeg vil sige, er, at Lovforslaget er affattet i en forfærdelig vanskelig og kan-cellistisk Form. Jeg skal blot nævne, at hele Stk. I i § 1 er anført i eet Punktum, som derved kommer til at bestaa af i alt 90 Ord, og i den første Periode af dette lange Punktum findes der 73 Ord. Da jeg saa det, blev jeg yderligere interesseret og gav mig til at maale det, og det viste sig, at det nævnte første Punktum i Lovforslaget, som det foreligger trykt her, er over 100 cm langt, det vil altsaa sige et Punktum paa noget over 1 m, og den første Periode i Stykket er godt 70 cm lang. Hvordan skal almindelige Mennesker dog holde til det? Jeg tror, at en større Anvendelse af Punktummer, en Deling af disse lange Sætninger, vilde virke meget heldigt og ganske bestemt vilde gøre Livet meget lettere for de mange, som nu med stort Besvær maa finde ud af de lange, indviklede Perioder, som man synes at sætte en Ære i at anvende.

Altsaa, jeg vil efter den foreliggende Anledning i Almindelighed henstille, at man paa rette Sted er opmærksom paa, at Lovene bør skrives paa en mere enkel, overskuelig og tilgængelig Maade, saa at ganske almindelige Mennesker uden Besvær kan sætte sig ind i deres Indhold.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Jeg vil gerne i Almindelighed erklære mig enig med det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard, men jeg tror nu alligevel, at hvis Tingets ærede Medlemmer vil se Stk. I i § 1 igennem og konstatere, hvor ofte det har været nødvendigt uden mellemindsat Punktum at nævne „Arbejde i de til Brød- og Kagebagerier samt Konditorier hørende Værksteder samt i Brødfabrikker“, saa vil de være klar over, at det vilde være en ogsaa for det ærede Medlem umulig Opgave at afkorte eller fordele dette Stk. I i blot tre Punktummer. Jeg tror derfor ikke, det er noget særlig godt Eksempel, det ærede Medlem har valgt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 168 af 13. April 1938 om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1309).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge det i Folketinget vedtagne Forslag vedrørende midlertidige Ændringer i det, vi kalder Funktionærloven.

Som det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, har de for Tiden herskende usikre Forhold inden for Erhvervslivet bevirket, at mange Virksomheder har opsagt deres Personale for at staa frit efter de i Funktionærloven fastsatte Opsigelsesfristens Udløb, hvilket volder Usikkerhed og Bekymring for de opsagte. Der er endvidere fremkommet Vanskeligheder med Hensyn til Muligheden for kortvarig Forlængelse af Tjenesteforholdet efter Opsigelsesfristens Udløb.

For at faa dette Forhold nærmere belyst nedsatte jeg den 29. Maj i Aar et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de fire store Partier og Repræsentanter for Arbejdsgivere og Funktionærer, for at man under Ledelse af Præsidenten for Sø- og Handelsretten kunde drøfte og eventuelt fremsætte Forslag til saadanne midlertidige Ændringer i Funktionærloven, som den foreliggende Situation maatte give Anledning til. Dette Udvalg har nu foreslaaet, at der for saadanne Virksomheders Vedkommende, som er ramt af den nuværende Krise, midlertidigt indføres et kortere Opsigelsesvarsel over for Funktionærer end de i Funktionærloven fastsatte, hvad Udvalget mener vil tjene baade Arbejdsgiver- og Funktionærinteresser. Ministeriet har fulgt Udvalgets Indstilling, og det i det andet høje Ting fremsatte Forslag er i Overensstemmelse med det af Udvalget udarbejdede Udkast.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til selve Forslagets Begrundelse og Motiveringen af dets enkelte Bestemmelser henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det i Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Lovforslaget har i sin Betænkning forudsat, at Domstolene i videst muligt Omfang lader Retssager, hvorunder Virksomheders økonomiske Forhold skal doku-